

Door de bank genomen kunnen industrie-bedrijven beter eerst de bestaande bedrijfsinrichting optimaliseren.

Op rolletjes

Beurzen blijven toch maar een bron van inspiratie, ja, een oase van ondernemerszin temidden van de verschroeiende aarde die de bankmanagers achterlaten. Op de PartszClean te Stuttgart werd het me weer eens ingewreven, net als op de Hannover Messe: er zijn best nog wel bedrijven die de rustige periode juist willen aangrijpen om hun tent op te knappen, maar dan zijn de banken niet thuis om hun deel van het werk te doen. In Stuttgart werd het mij door de eindredacteur van een machinebouwersvakblad nog een graadje erger uitgelegd: een industriebedrijf wil vaak dat de leverancier de investering voor een groter deel voorschiet, dus kleinere aanbatalingen en grotere nabetalingen (soms ver na de ingebruikname). Maar die leverancier kan zijn order niet gedekt krijgen en moet het voorbij laten gaan... Terwijl de medewerkers met het lasapparaat staan te jongleren, of er kévertjes mee achternazitten. Zelig? Alsof bijvoorbeeld een mestkever niet precies hetzelfde bij óns zou doen!

Zo krijgt de bank dus altijd gelijk: want de hieruit volgende stagnatie bevestigt het gelijk van de terughoudende geldverstrekker. Maar zo gaan bedrijven dus wel op de fles. Deze vicieuze salto zonder vangnet noem ik flessimisme. En een bedrijf dat zich wil voorbereiden op betere tijden, wordt niet geholpen. Foptimisme leidt dus tot flessimisme.

Omdat dit de Pagina van het Optimisme moet blijven, gaat dit stukje helemaal goed komen. Blader als je daar niet op kunt wachten door naar de rubriek VOM-Nieuws, 'Investeren zonder Krediet'.

Stel, je hebt door het bovenbedoelde aandraaien van 'de bank-schroef' geen vuile rotte knaak om je bedrijf opnieuw in te richten. Dat moet dus straks na de economische opleving, als je je handen vol hebt aan productie en de leveranciers ook niet meer zoveel tijd voor je hebben... Hoe kun je je nu al voorbereiden op een aantrekkelijke markt???

Een simpel schoolvoorbeeld kan een licht in de schemer werpen. Stel je een Uiterst Knappe Vrouw voor (moet lukken) met een bijbehorend model fiets (gaat ook wel). Twee modellen dus, en het beste brave moppie zou o-zo-graag harder fietsen en tóch fris aankomen... Maar de knaakjes voor een elektrische trapondersteuning ontbeert ze ten énen male. Zij zal dus moeten uitwijken naar een versnellingenfiets, want op déze wijze wil ze absoluut niet verder, dit is géén doen zo. Maar haar vriendje is leverancier in de industrie. Heeft dus allemaal klanten die eindelijk eens tijd hebben voor een goede zet in de bedrijfsontwikkeling. Maar geen financiering, dus het vriendje verdient te weinig provisie voor de versnellingenfiets. Twee modellen staan te trappelen om wat nieuws, en de hele boel staat geblokkeerd.

Fnúikend!

In barren moede besluit het vriendje de banden bij te pompen, de ketting te smeren en de kromme trappers te vervangen. De vastgeroeste dynamo krijgt ook eindelijk eens opvolging. Nu kan ze haar krantenwijk uitbreiden met de vaste verspreiding van Oppervlaktetechnieken huis-aan-huis (op verzoek zelfs dubbele bezorging op hetzelfde huisnummer). En ziedaar: de versnellingenfiets is gauw bijeenvergaard. Nog geen elektrofietsje, maar er mag hier gesproken worden van een doortrapte wijze van wonderoliegebruik door een verlichte luchtfiets.

Nou is die fiets je spuiterij, die ketting je interne logistiek, de dynamo is de volharding in duistere tijden en de banden je bedrijfsbeleid. Kortom: begin met wat je hebt, daar is vaak al zat mee te doen. Even over het gewoontegebruik heen springen, wat kleine ingreepjes of betaalbare apparaatjes of ophangmateriaal erbij...

En hoe kom je dan aan de pomp en de trappers en zo? Zoals gezegd: beurzen zijn oases van inspiratie, en als je er een tijdje niet geweest bent, is het een idee om een VOM-Inspiratiesessie over de vloer te laten komen voor een merkneutraal techniekenoverzicht in de vorm van een bedrijfsinterne workshop. Wat fictieve rekenoefeningetjes over logistiek en apparaatgebruik om de hersenpan voor te verwarmen... en na wat bedrijfseconomisch kokkerellen kan de bedrijfsleiding het gerecht aan de medewerkers voorschotelen. Niks geen geroosterde kevertjes!

Zo wordt er uit de lopende rekening tóch nog wat aan de bedrijfsontwikkeling gedaan, en mogen de banken verder mekaar blijven financieren. Dat kunnen ze óók al niet.

Het nadeel van een opgevoerde fiets: snelheidsboetes...